

ἀπεκδεχόμεθα τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἀπὸ τὸν ζῆλον τῶν ἐπιτελῶν τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν ἀρχηγῶν των.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν εὐχεται πλέον εἰμὴ νὰ συνέλθουν εἰς αὐτοὺς οἱ ἐν Λιμενίῳ καὶ Ὑδρᾷ διὰ τῆς ἀπάτης καὶ δουλοπότητος ἀποπλανηθέντες, καὶ ν' ἀναγνωρίσουν ὅτι ἡ πείρα τῶν τελευταίων τούτων χρόνων τοὺς διδάσκει· οὗτοι δέλου ἀναγνωρίσει ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοὺς ἔδωκε καιρὸν καὶ τοὺς προσέφερεν ὅλα τὰ μέσα νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν εὐθείαν ὁδὸν εἰς τρόπον ὥστε, δείχνοντες εἰλικρινῆ πατριωτισμὸν, νὰ προξενήσουν τιμὴν εἰς τὸν ἑαυτὸν των. Τέλος πάντων ὡς δὲν δέλου ἀμφισβᾷ πλέον ὅτι εἰς τὴν σημερινὴν στάσιν τῶν πραγμάτων τῆς πατρίδος, καὶ ἐνῶ περιμένονται αἱ ὀριστικαὶ ἀποφάσεις τῶν Συμμάχων Δυναμῶν περὶ τῶν ἀφαιρώντων τὴν τύχην τῆς ἐμβριθῶν προβλημάτων, τὸ ἔθνος χρεωστέϊ νὰ συντελέσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ διὰ τὸ μέγα τοῦτο ἀποτέλεσμα, καὶ ὅτι δὲν ἐπιτυχάνει τοῦ σκοποῦ, εἰμὴ διὰ τὸν ἐν τέρῃ, καὶ προχωροῦν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς ὁμονομίας εἰς τὴν ἐπανόρθωσιν του.

Φρονούμεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου δέλομεν δυνηθῆ νὰ σαῖ ἀναγγεῖλωμεν ὅτι αἱ περὶ τούτου ἐλπίδες δέλου πραγματοποιηθῇ ὅτι τὸ σκάνδαλον τοῦ Λιμενίου δέλει παύσει διὰ τῆς συνεργείας αὐτῶν τῶν ἰδίων Σπαρτιατῶν, καὶ ὅτι ἡ ὀλισθηρὰ Δέσις, τὴν ὁποῖαν κατέλαβον τινες εἰς Ὑδραν, δέλει ἐξωμαλισθῆ διὰ τῆς φρονίμου μεσολαβήσεως τῶν προκρίτων τῆς νήσου.

Σὰς προσκαλοῦμεν νὰ κοινοποιήσετε τὰς πληροφορίας ταύτας εἰς τοὺς Δημογέροντας, τοὺς προκρίτους καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας ἐπαρχιῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 5 Ἰουνίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 2390.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Πρὸς τὸν Διοικητικὸν Τοποτηρητὴν Ἀργους.

Ἐξηγήσαμεν προλαβόντως διὰ ζώσης πρὸς τοὺς Δημογέροντας καὶ προκρίτους τοῦ Ἀργους, πόσον ἐκτιμῶμεν τοὺς εὐγενεῖς αὐτῶν σκοποὺς ὑπὲρ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν ἄλλων κοινοφελῶν καταστημάτων, μετὰ τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦν νὰ βελτιώσωσι τὴν πόλιν των. Ἡδὲ δὲ σπεύδωμεν νὰ σοὶ δώσωμεν ἐπισήμως τὴν ἄδειαν νὰ βάλης εἰς πρᾶξιν τὰ ὁποῖα μᾶς ἐπρόβλεπες περὶ τούτων μέτρα ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν.

Ἀμα συνυπογράψωσι πλείοτεροι εἰς τὸν κατάλογον τῆς συνεισφορᾶς, δέλεις συγκαλέσει τοὺς συνδρομητὰς εἰς τὴν δημόσιον οἰκίαν, διὰ νὰ ὁμομάσωσι μεταξὺ τῶν μίαν ἐπιτροπὴν, ἣτις δέλει ἀναδεχθῆ τὴν ἐφορίαν τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου, καὶ τὴν ἐπιτασσάμεν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ, τῆς ἀρχιερατικῆς Μητροπόλεως, καὶ τῆς ἐπισκευῆς τῶν ὑδραγωγείων.

Θέλεις δὲ μᾶς κοινοποιήσαι τὰ πρακτικὰ τῆς συνελεύσεως, εἰς τὴν ὁποῖαν οἱ συνδρομηταὶ δέλου ἐκλέξει τὴν εἰρημένην ἐπιτροπὴν, καθυπεβάλλων ἐνταυτῷ καὶ τὸ σχέδιον τοῦ κανονισμοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου δέλεις μᾶς, πρεσβᾶλει, συμφῶνως μετὰ τὴν ἐπιτροπὴν, τὸν τρόπον, καὶ ὅν ἡ αὐτὴ ὀφείλει νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ χρεὴ τῆς, ὡς, πρὸς τὴν διαχείρησιν τῶν ἐκ τῆς συνεισφορᾶς, συναρμολογῶν χρημάτων, καὶ ὡς πρὸς τὴν ὁποῖαν ὀφείλει εὐθύνην πρὸς τοὺς συνεισφέροντας. Ἀμα δὲ ἡ ἐκλογή τῶν μελῶν καὶ ὁ κανονισμὸς τῶν χρεῶν αὐτῶν ἐπικυρωθῇ, δέλεις καταστήσει τὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἀρχὴν ἀμέσως τὸ ἔργον τῆς. Μέλλομεν δὲ νὰ ζητήσωμεν

καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῆς Γερουσίας διὰ νὰ δώσωμεν τὴν ἄδειαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν νὰ ἐκποιήσῃ εἰς ὄφελος τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου τὴν ἀνήκουσαν εἰς αὐτὸ ὀλίγην ἰδιοκτητικὴν γῆν, χορηγοῦντες εἰς αὐτὴν τὰ δυνατὰ βιθήματα, διὰ νὰ φέρῃ εἰς ἑκάσιν τὸ συντομώτερον τὸ ἔργον τῆς, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πολιτῶν καὶ τὰς εὐχὰς τῆς Κυβερνήσεως.

Ὅσον δὲ διὰ τὴν ἐφορίαν τοῦ ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου, ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Παιδείας Γραμματεὺς θέλει στείλῃ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὰς ὁδηγίας, μετὰ τὰς ὁποίας ἐφιδιάζονται οἱ ἐφοροὶ ὅλων τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν καταστημάτων.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 15 Ἰουνίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δημ. Παιδείας Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 16 Ἰουνίου.

Ἐκ τῶν ἐρεξῆς ἀναπληροῦνται αἱ ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς ἑφημερίδος μας συνοπτικώτερον δημοσιευθεῖσαι ἀξιωματικαὶ εἰδήσεις περὶ τῆς ἀνατροπῆς τοῦ τολμηροῦ ἐπιχειρήματος τοῦ λειποτάκτου Γεωργίου Καρκατᾶσιου.

Καταδιωκόμενος ἀπὸ τὰ στρατεύματα τῆς Κυβερνήσεως ὁ λειποτάκτης Γεωργίου Καρκατᾶσιος, ἐβιάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν Ἀγραφὰ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους, ὅπου, ἀφοῦ ἐχλάσθησαν οἱ λησταὶ κατὰ τὴν Θισσαλίαν, δραξάμενος τῆς εὐκαιρίας, ἔφθασε νὰ συνάψῃ περὶ τοὺς τριακοσίους, διατελοῦντας ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν ἀρχηγῶν των Γιάννη Ἀγραφιῶτη, Μακρὸ Θηβαίου καὶ Βαγγέλη Χορμοσίτου.

Τὴν 6 τοῦ μεσοῦντος ἀπετόλμησε μετ' αὐτῶν νὰ πατήσῃ τὰ Ἑλληνικὰ ὄρη, καὶ τὴν νύκτα τῆς 7 ἐπέρασε τὰς Θερμοπύλας. Ἐῖχε σκοπὸν ν' ἀπέλθῃ εἰς Λιβανάταις καὶ εἰς Ταλάντι, ἀλλὰ, μαθὼν ὅτι τὸ Β καὶ τὸ ΙΖ Τάγμα ἡτοιμάσθησαν νὰ τὸν κτυπήσουν, ἤλλαξε δρόμον καὶ ἔτρεξεν εἰς τὰ βουνὰ διὰ νὰ καταβῇ εἰς Λεβαδίαν.

Ὁ ἀρχηγὸς Ράγκος, ὅστις εὕρισκετο εἰς τὰς ἐσχατίας τῆς ἐπαρχίας Πατρατικίου, δὲν εἰδοποιήθη εἰμὴ τὴν 7 διὰ τὸ νέον κίνημα τοῦ λειποτάκτου Καρκατᾶσιου· μ' ὅλον τοῦτο, ἀφοῦ ἔδωκε τὰς πλέον ὀρθὰς καὶ συνετὰς ὁδηγίας εἰς τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγὰς του διαφόρους ὀπλαρχηγούς, ἐκινήθη καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος συνοδευόμενος μετὰ τοὺς Ταγματάρχας Ρούκην καὶ Τόλιαν, καὶ μετὰ ἀπόσπασμα ἑκατὸν πενήντα στρατιωτῶν ἡμέραν δὲ καὶ νύκτα προπατῶν ἔφθασε τὴν 8 τὸ ἑσπέρας εἰς Γουλινίτζαν τῆς Λεβαδίας, καὶ ἠνώθη μετὰ τὸν κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα ἑκτακτὸν Ἐπίτροπον Κ. Μεταξᾶν, ὅστις εἶχε λάβει τὸ ἀπὸ μέρος του τὰ πλέον ἐνεργητικὰ μέτρα κατὰ τῶν ληπτῶν, δραμῶν αὐτοπροσώπως εἰς καταδίωξιν αὐτῶν μετὰ πενήντα στρατιωτῶν τοῦ ἡ Ταγματος.

Μαθόντες ὅτι ἀρχηγὸς Ράγκος καὶ ὁ ἑκτακτὸς Ἐπίτροπος ὅτι ὁ Καρκατᾶσιος εὕρισκετο εἰς Πηλιορροχῶρι μετὰ τοὺς συντρόφους του, ἐκινήθησαν κατ' αὐτοῦ τὴν ἰδίαν νύκτα.

Τὴν 9 τὸ πρωὶ ἀπῆντησαν τοὺς ληστὰς εἰς τὰ Βατιλικά, καὶ ἀμέσως οἱ στρατιῶται ἤρχισαν τὸν τουφεκισμὸν· οἱ λησταὶ κατ' ἀρχὰς ἐπάσχισαν νὰ ὀχυρωθῶν εἰς τὴν μονὴν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ, ἀλλὰ φοβηθέντες μὴ πολιορκηθῶν, κατέλαβον τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, Βαρβᾶ λεγομένην.

Ὁ ἀρχηγὸς Ράγκος δὲν τοὺς ἔδωκε καιρὸν ἀνακωχῆς, καὶ ἡ μάχη ἐξηκολούθησεν ἄχρι τῆς μεσημβρίας· τότε δὲ ἐκ αἰτίας τοῦ ὑπερβολικοῦ καύσωνος ἔπαυσε τρόπον τινα, καὶ τότε εὐρόντες τὸν καιρὸν ἔως πενήντα ἄνθρωποι τοῦ Καρκατᾶσιου, παρεδόθησαν εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ ἀρχηγοῦ. Ἡ θέσις ὅπου ἐτοποθετήθησαν οἱ λησταὶ ἦτο πολὺ ὀχυρὰ, πλὴν

δὲ ἐχόν νερόν· τὴν πρώτην ὄραν μετὰ μεσημβρίας ἐβδασαν ἀπὸ τοῦ Παλιουροχωρίου ἐλθόντες τὸ 1^{ον} τάγμα, καὶ ἐπομένως τὸ 2^{ον} ἀπὸ τοῦ Ταλάντι, ὁμοῦ καὶ ἡ ἰλὴ τοῦ τακτικοῦ ἱππικοῦ, ἡ 3^η ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ λοχαγοῦ Σταθῆ ἔδραμα ἐκεῖ μετὰ σπουδῆς ἀπὸ Λεβαδίας.

τὴν τρίτην ὄραν ἤρχισεν ὁ τουφεκοβολισμὸς, καὶ διήρκεσεν ἐκ τὴν ἑκτὴν· τότε δὴ ἀξιωματικοὶ τε καὶ στρατιῶται μὴ ὑποφέροντες τὸ ν' ἀντίστανται οἱ λησταί, ἀνέβησαν μετὰ τὸ σπῆναι ἀνὰ χεῖρας εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· οἱ πρῶτοι, οἵτινες ἐβόησαν κατὰ τῶν ληστῶν, δόντες τὸ παράδειγμα, ἦσαν οἱ ταγματάρχαι Ρούκης καὶ Τόλιας, ὁ ὑποταγματάρχης Μαρμπέλης καὶ ὁ λοχαγὸς Γαβριήλ.

οἱ λησταὶ ἤφρηνθησαν διόλου· ἐκτὸν περίπου ἐσκοτώθησαν, πενήντα ἔπεσαν αἰχμαλῶται καὶ μετ' αὐτῶν ὁ Χρηστούδης Κατζάνος, Ζουλούρης, Πετρίδης, Δαλαμάγκας καὶ ἄλλοι ἀρχηγοί· ὁ δὲ Τζάμης Καρατάσιος ἤμπόρεσε νὰ κρυφθῇ εἰς τοὺς βαθεῖς φάραγκας, ἐξ ὧν γέμει ἡ θέσις τοῦ Βαρβῆ, ἀλλὰ τὸν κυνηγοῦν, καὶ ἐλπίζεται ὅτι ἤδη τὸν συνέλαβον.

Εἰς ταύτην τὴν περίστασιν οἱ γενναῖοι πολῖται τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, ἀμιλλώμενοι μετὰ τὰ στρατεύματα διὰ νὰ δείξουν τὸν ζῆλόν των, ἔλαβον ἐκουσίως τὰ ὅπλα, καὶ ὁδηγούμενοι ἀπὸ τοὺς προκρίτους αὐτῶν, κατετάχθησαν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἑκτακτοῦ ἑπιτρόπου καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ Ράγκου, διὰ νὰ πολεμήσουν ὅπου ἡ ἀνάγκη ἤθελε τὸ καλέσει.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει ἐκφράσει πρὸς τὸν ἀρχηγὸν Ράγκον, πρὸς τὸν στρατὸν, πρὸς τὸν ἑκτακτὸν ἑπίτροπον καὶ πρὸς τοὺς πολίτας πόσον τὸ ἔθνος διατιμᾷ τὰς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐντίμους ὑπηρεσίας των.

Ἐξ Ἀργους, 12 Ἰουνίου.

Χρῆς, τὴν 9 ὥραν πρὸ μεσημβρίας, ἔγινεν ἡ καθίδρυσις τοῦ ἱεροδμήτου Ἀλληλοδιδασκτικοῦ Σχολείου, τὸ ὁποῖον ἡ πόλις μας χρεωστεῖ εἰς τὴν πατρικὴν φροντίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀπὸ τοῦ 1828 εἰς παῖδες τῶν Ἀργείων καὶ τῶν περιοίκων διδάσκονται κατὰ τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν μέθεδον παρὰ τοῦ Κυρίου Ν. Φανδριδοῦ τοῦ Κρητὸς· καὶ μ' ὅλον ὅτι τὸ εἶκημα, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευσεν ὡς διδασκῆριον, ἦ-ον πολλὰ στενὸν, καὶ ὑποκειμένον εἰς τὰς μεταβολὰς τοῦ καιροῦ, ἐμαθήτευεν ἀδιακόπως εἰς τὸ Σχολεῖον τοῦτο ἱκανὸς ἀριθμὸς παιδῶν· ὁ πόθος τῶν πατέρων διὰ τὴν ἐκπαιδευσιν τῶν ἰδίων τέκνων, ἡ φιλομάθεια τούτων, καὶ ὁ ζῆλος τοῦ διδασκάλου διὰ τὴν πρόδον τῶν μαθητευομένων κατάρθωσαν, ὥστε, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης μέχρι τῆς σήμερον, 1017 μαθηταὶ ἐγυμνάσθησαν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν γραφὴν, τὴν ἀριθμητικὴν, καὶ ὁποῖα ἐκτελέσθησαν εἰς τὰς πρώτας γ. ὥσεις τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς ἠθικῆς. Ἐκ τούτων 143 μεταβαίνουν εἰς τὸ νεοκτιστὸν Σχολεῖον. Ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν 874, εἰς ὁποῖον ἐξήλθον ἀπὸ τοῦ Σχολείου τοῦτο, 500 τοῦλάχιστον εἶναι προπαρασκευασμένοι εἰς τὴν σπουδὴν ἀνωτέρων μαθημάτων, εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα, εἰς τὸ Κεντρικὸν τῆς Αἰγίνης, ἢ εἰς ἄλλα ἐπαγγέλματα.

Μεταξὺ τῶν μαθητῶν τούτων ἀριθμοῦνται 184 ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ τοῦ τακτικοῦ ἱππικοῦ. εἰς τοὺς ἔκαμιν προδούς ἀξιολογούς, καὶ θέλουσιν κάμει ἀκολουθῶς μαθητεύοντες εἰς τὸ νέον Σχολεῖον, τὸ ὁποῖον εἶναι χωρητικὸν 400 μαθητῶν, ὅταν σχολάζωσιν ἀπὸ τὰ στρατιωτικὰ γυμνάσια.

Πλησίον τοῦ Σχολείου ἀποδομήθη πρὸς τούτους τὸ εἶκημα τοῦ διδασκάλου, ὅπου ἡ μήτηρ τοῦ ἰδίου διδάσκει τὰ ἐκράσια τῶν πολιτῶν, ὅσοι ἐμπιστεύονται εἰς αὐτὴν τὴν ἀνατροφὴν τῶν ἰδίων τέκνων.

Ἡ καθίδρυσις τοῦ Σχολείου μας ἐτιμήθη μετὰ τὴν πα-

ρουσίαν τῆς Α. Ε. τοῦ Σ. Κυβερνήτου· αἱ ἐπιτεταταὶ ἐρχαὶ οἱ ἐν Ἀργεὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἱππικοῦ καὶ τοῦ Ταξιαρχικοῦ σώματος, οἱ πρόκριτοι καὶ πλῆθος πολιτῶν συνόδουσας τὴν Α. Ε. ὁ Ἀρχιερεὺς πριεῖχε τῆς τελετῆς, καὶ μετὰ τὸν ἀγιασμὸν ἐξεφώνησε λόγον ἀρμόζοντα εἰς τὴν περίστασιν. Τὸν Ἀρχιερεὺς διεδέχθη ὁ Διοικητικὸς Τετατηρητὴς, ὅστις παρέστησε τὴν ὁποίαν ἔχει ἐπιθυμίαν ἡ πόλις νὰ γίνῃ χρηματικὴ συνδρομὴ, διὰ τῆς ὁποίας θέλουσιν δυνηθῇ νὰ συστήσῃ Σχολεῖον Ἑλληνικόν, νὰ ἀνορθώσῃ τὴν Ἀρχιερατικὴν εἰκίαν, καὶ νὰ ἐπισκευάσῃ τὰ παλαιὰ ὑδραγωγεία. Διὰ τοῦ λόγου τούτου παρεκίνησεν ὁ Κύριος Ν. Μαυρομάτης εἰς φιλοτιμίαν τοὺς ὑπὸ τὴν δικίησιν του κατοίκους, ἀποδείξας εἰς αὐτοὺς τὴν ἐκ τῶν τοιούτων κοινῶν καταστημάτων προσδοκωμένην ὠφέλειαν καὶ δόξαν, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀμελείας αὐτῶν καὶ τῆς ἀπαιδευσίας προξενουμένην βλάβην καὶ περιφρόνησιν.

Μετὰ τούτον, εἰς τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς, ὡς ἐκ προσώπου τῶν συμμαθητῶν του, ἐξεφώνησε λόγον, ὅστις ἔκαμιν εἰς τοὺς ἀκροατὰς πολλὴν ἐντύπωσιν. Ἡ χρηματικὴ συνεισφορά ἤρχισεν ἀμέσως, καὶ ἀνέβη εἰς Φοίνικας 5250 καὶ ἐλπίζομεν νὰ φθάσῃ εἰς σημαντικὴν ποσότητα, διὰ τῆς συνδρομῆς ἑλὼν τῶν πολιτῶν καὶ φιλοκάλων.

Ἡ Α. Ε. ὁ Σ. Κυβερνήτης, ἐκτὸς τῆς χρηματικῆς βοήθειας Φοιν. 3000, τὴν ὁποίαν εὐχεσθήθη νὰ συνεισφέρῃ, μᾶς ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει συνδράμει ἐκ παντὸς τρόπου εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν εὐχῶν, τὰς ὁποίας ἐξέφρασαν οἱ πολῖται πρὸς τὴν Α. Ε. εἰς ταύτην τὴν περίστασιν.

Περικοπαί τινες ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Ἀρχιερέως.

“Ἀγνοια λοιπὸν, ἄνδρες Ἕλληνες, ἀγνοια τοῦ ἀληθοῦς συμφέροντος, μᾶς κατακρατεῖ, τὴν ὁποίαν ἐγέννησε πρὸ πάντων εἰς ἡμᾶς ἡ τυραννία, καὶ ἐστερέωσεν ἡ πτωχία. Ἰδοὺ χάρις τῷ Θεῷ, χάρις τῷ Ἐξοχωτάτῳ Κυβερνήτῃ τῆς Ἑλλάδος, ἰδοὺ, λέγω, ἐλευθερία, ἡ ὁποία αὐξάνει τὴν γνῶσιν καὶ εὐκολύνει τὴν μάθησιν, ἰδοὺ σχολεῖα, ἰδοὺ διδάκαλοι, ἰδοὺ τὰ μέσα, μετὰ τὰ ὁποῖα δυνάμεθα νὰ φωτισθῶμεν καὶ νὰ ἀγαπηθῶμεν ἀπὸ τὸν Ὑψίστον, ὁ ὁποῖος ἔχει πάρεδρον τὴν σοφίαν, καὶ ἀγαπᾷ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτήν· δὲν ἔχομεν πρόφασιν εἰς τὸ ἐξῆς, δὲν ἔχομεν δικαιολογίαν, δὲν ἔχομεν τυραννίαν καὶ πτωχίαν· δὲν μᾶς δικαιῶσι οὔτε Θεὸς, οὔτε ἄνθρωπος, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἀναίσθητα στοιχεῖα θέλουσιν εἶναι καθ' ἡμῶν διὰ τὴν ἀναίσθησιν τοῦ ἀληθοῦς συμφέροντός μας.

„Τεκνία μου ἀγαπητὰ, στρέφω πρὸς ὑμᾶς τὸν λόγον μου, μακαρίζω τὴν γέννησίν σας, μακαρίζω τὴν ἡλικίαν σας, μακαρίζω τὴν ἐποχὴν σας· οἱ πατέρες σας ἐγεννήθησαν εἰς τὴν τυραννίαν, ἐγνώρισαν τὸ καλὸν τῆς παιδείας παρ' ἡλικίαν, δὲν ἐσυμφώνησαν ἡ ἐποχὴ των μετὰ τὴν συναισθητικῶν, εἰς ἐσᾶς ἵσταται νὰ ἐξαλείψετε τὸ δνείδος τῶν πατέρων σας· εἰς ἐσᾶς ἵσταται νὰ τιμήσητε καὶ δοξάσητε τὸν ἑαυτὸν σας· ἀπὸ ἐσᾶς ἀπαιτεῖ ἡ πατρίς τὴν δόξαν τῆς, ἡ ὁποία σᾶς ἐγέννησε, σᾶς τρέφει καὶ σᾶς περιθάλλει εἰς τοὺς μητρικούς της κόλπους· δὲν θέλετε καυχῆσθαι πρὸς δικαίως πῶς εἰσθε ἐλευθεροὶ ἐνώπιον τῶν πεφωτισμένων ἐθνῶν τοῦ κόσμου, εἰς δὲν ἐλευθερώητε πρῶτον ἀπὸ τῆς σκοιότητος καὶ βαρβαρότητος τῆς ἀμαθίας διὰ τῆς παιδείας καὶ μαθήσεως.

„Εὐχομαι λοιπὸν τὸν τρισυμπόστατον Θεόν, ἐκεῖνον ὁποῖος ἀγαπᾷ τὸν σοφίαν συνοικούντα, καὶ ἀποστρέφει τὸν τὴν σοφίαν μισούντα· ἐκεῖνον, ὁποῖος μετὰ τὸ στομάχιον προφητάνακτος Δαβὶδ μᾶς λέγει καὶ μᾶς ἐμβυθίζει „

Επτασία 36
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ετησίως μὴ ἐν τῇ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἑπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

17 ΙΟΥΝΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Αρ. 3785.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Πρὸς τὸν κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα Ἐκτακτοῦ Ἐπιτρόπου.

Μ' ὅλον ὅτι ἡ συναπτομένη ἐγκύκλιος ἀποδεικνύει πόσον ἐπιμέλῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν διευκρίνησιν σου, τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς σου διατελούντων ὑπαλλήλων καὶ τῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, μ' ὅλον τοῦτο εὐχαριστεῖται ὡς ἀεὶ κοινοποιήσωμεν τὴν εὐχαρίστησιν, τὴν ὅποιν ἐλάτουμεν, πληροφορηθέντες διὰ τῶν ἀναφορῶν τοῦ Πληρεξουσίου Τοποτηρητοῦ μας, πόσον ὁ ζῆλος καὶ ἡ δραστηριότης σου, καθὼς καὶ ἡ συμπράξις τῶν ὑπαλλήλων, τῶν δημογεροντῶν καὶ τῶν κατοίκων τῶν ἐπαρχιῶν, συνέτελεσαν εἰς τὸ νὰ ματαιωθοῦν τὰ ἀξιοκατάκριτα σχέδια τῶν ἀνθρώπων, αἵτινες παρέσυραν τὸν νέον ταγματάρχην Καρτάσσον εἰς τὴν ἀποστασίαν.

Θέλομεν φανῇ πρόθυμοι νὰ ὁμολογήσωμεν κατὰ πάντας εὐκαιρίας πρὸς τοὺς Διοικητὰς τῶν Ἐπαρχιῶν καὶ πρὸς αὐτὰς τὰς ἰδίαις ἐπαρχίας, ὅτι περὶ πολλοῦ ποιούμεθα τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα, τὰ ὅποια ἔδειξαν εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν καὶ αὐταὶ καὶ ἐκεῖνοι. Ἐν τούτοις σὲ προσκαλοῦμεν νὰ τοὺς κοινοποιήσῃς τὸ περιεχόμενον τῆς παρούσης.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Ἰουνίου 1831.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Αρ. 3786.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους, Ἐπιτρόπους, Διοικητὰς καὶ Τοποτηρητάς.

Ἐπληροῦνται αἱ εὐχαί, τὰς ὁποίας ἐξεφράσαμεν διὰ τῆς ἀπὸ 7 τοῦ παρελθόντος Μαΐου ἐκδοθείσης ἐγκυκλίου, καὶ στεύομεν νὰ σὰς εἰδοποιήσωμεν, διὰ νὰ μετέξετε τῆς εὐχαριστήσεως, ὅσην διὰ τοῦτο δοκιμάζομεν.

Τὸ ἔθνος ἐδικαίωσε τὴν ἔλλογον προσδοκίαν τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι ἔμεινεν ἡσυχὸν καὶ σταθερὸν καθ' ἡν στιγμήν.

ἄνθρωποι λυμεῖνες ἐδοκίμασαν νὰ ταράξουν τὴν κοινὴν ἡσυχίαν, διὰ ν' ἀποδείξουν δῆθεν τὰς ψευδολογίας, ὅσας προσπαθοῦν νὰ διαδώσουν διὰ τοῦ τύπου περὶ τῆς ἐνεστώσης αὐτοῦ καταστάσεως.

Οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν, ὅπου οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐτόλμησαν νὰ ἐβάλουν εἰς πρᾶξιν τὰς ἀξιοκατάκριτους μηχανορραφίας των, καὶ τὰ στρατεύματα, τὰ ὅποια ἐπάσχισαν ν' ἀπατήσουν, ἀπερρίψαν μὲ ἀγανάκτησιν τὰς δολίας ὑποβολὰς των, ἔδειξαν ἐκ νέου εὐγενῆ αἰσθήματα, καὶ ἔμειναν πιστὰ εἰς τοὺς ὅρκους των καὶ εἰς τὴν τιμὴν.

Αἱ ἀναφοραὶ, τὰς ὁποίας μᾶς ἐπάρουσίασεν ὁ Πληρεξούσιος Τοποτηρητὴς μας ἐπιστρέψας ἀπὸ τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, διαλαμβάνουν ἐμπειροστατωμένως διὰ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσίωσιν καὶ τὴν ζῆλον τῶν πολεμικῶν ἀρχηγῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν, καθὼς καὶ τοῦ Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου καὶ ὅλων τῶν ἐν πολιτικοῖς ὑπουργήμασιν εἰς ἐκεῖνο τὸ τμήμα διατελούντων.

Ο νέος Τζάμης Καρτάσσος, μόλις συνοδευόμενος ἀπὸ δέκα δώδεκα στρατιώτας, ἐβιάσθη νὰ φύγῃ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους, διὰ νὰ εὕρῃ ἄτυλον ὅσοι ἠπατήθησαν ἀπ' αὐτόν, ἕως διακόσιοι τὸν ἀριθμὸν, παρεδόθησαν ἄλλοι δὲ ὁμοῦ μὲ τέσσαρας ἀξιωματικούς συνεληφθήσαν καὶ θὰ κριθοῦν.

Τὰ κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα στρατοπεδεύμενα τάγματα ὁμολόγησαν διὰ τῶν ἀρχηγῶν των ὅτι ἐδελύττονται τὰ ἀξιώποιον καὶ ἀνόητον κίνημα τοῦ Καρτάσσου, καὶ εἰς ἔτοιμα νὰ ὑπακούσουν εἰς τὴν φωνὴν τῆς Κυβερνήσεως, ὅσας ἡ ἐλπίς πρέκεισθαι νὰ συστρίλουν διὰ τῶν ὅπλων τοὺς ἀσυλλογιστοὺς ἐκεῖνους, ὅσοι ἤθελαν πειραθῆναι προσβάλλουν τὴν καθεστῶσαν τάξιν τῶν πραγμάτων διὰ στασιωδῶν κινήσεων.

Εἴμεθα εὐέλπιδες ὅτι δὲν θέλομεν ἀναγκασθῆναι νὰ καταφύγωμεν εἰς τὰ ὅπλα· ἀλλὰ δὲν ἐκτιμῶμεν ὀλιγώτερον ὅτι τὸ ἔθνος χρεωστεῖ εἰς τὸ ὀρθὸν φρόνημα τὸ χάρακτονίζον τὸν στρατόν.

Εἰς τὴν Πελοπόννησον οἱ λησταὶ περιορίσθησαν, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου αἱ ἐπασχίαι τῶν Καλαβρυτῶν καὶ τῆς Γαστιούνης δὲν θέλουν φοβηθῆναι πλέον νὰ ταραχθῇ ἡ ἡσυχία καὶ εὐταξία, τὴν ὁποίαν δὲν ἐπαύσαν ν' ἀπολαύουν, καὶ μ' ὅλον ὅτι ἀνέφαιναν εἰς αὐτὰς οἱ λησταί.